

บันทึกการบรรยาย ดร. บุญเกียรติ โชควัฒนา

วิชา 806510 หลักการคิดและการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารเชิงกลยุทธ์ (ภาคพิเศษ) รุ่นที่ 2 มหาวิทยาลัยนเรศวร
ครั้งที่ 2 วันเสาร์ที่ 25 ตุลาคม 2551 เวลา 9.00 – 18.00 น.

ดร.บุญเกียรติ แนะนำว่าจิตใต้สำนึก (Sub-conscious) ต้องการ การตอกย้ำ ดังนั้นสิ่งที่สำคัญ ๆ ท่านจะแนะนำซ้ำ ๆ พูดบ่อย ๆ เพื่อเป็นการตอกย้ำให้จิตใต้สำนึกบันทึกเข้าไปได้ดีขึ้น

ผู้ใหญ่ในสมัยก่อนก็เข้าใจในกระบวนการนี้ จึงพูดซ้ำ ๆ เด็ก ๆ ก็รู้สึกไม่ชอบบอกว่าผู้ใหญ่พูดซ้ำ ๆ อยู่ได้ แต่ถึงเด็กจะรู้สึกไม่ชอบ แต่ก็ยังรับสิ่งที่ผู้ใหญ่พูดซ้ำ ๆ นี้เข้าไปในจิตใต้สำนึกได้เช่นกัน

เรื่องของจิตนี้เป็นเรื่องนามธรรม จับต้องไม่ได้ เราจึงต้องใช้ความเข้าใจ อย่างในการมาเรียนเราก็ต้อง ตั้งจิตว่ามาเรียนแล้วเราจะได้ประโยชน์กลับไป คิดอย่างนี้นิสิตก็จะมีพลังในการเปิดรับสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับฟัง เข้ามาในตัวเรา จากนั้นเราต้องนำไปคิด การคิดก็คือกระบวนการในสมองของเรา จนเกิดความเข้าใจ่องแท้ พร้อมที่จะนำมาเป็นหลักคิด พร้อมที่จะนำไปประยุกต์ใช้

การฟังอะไรก็ตาม เราควรที่จะเก็บประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เรามีมาเอาไว้ก่อน อย่าเพิ่งนำมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่เรากำลังรับฟัง เพราะบางคนพอสิ่งที่ฟังไม่ตรงกับสิ่งที่เคยรู้มา ก็จะปฏิเสธไม่รับฟังอะไรอีกเลย จริง ๆ แล้ว หลาย ๆ อย่างที่เรารู้อาก่อน อาจจะเป็นสิ่งที่ยังไม่ครบก็ได้ เราจึงต้องเปิดรับสิ่งที่เรายังไม่เคยรู้ หรือ ความรู้ของคนอื่นให้เข้ามา โดยไม่ไปปฏิเสธตั้งแต่ต้น

นอกจากนี้เรายังต้องมีมารยาทในการฟังในห้องเรียน ต้องตั้งใจรับฟังสิ่งที่ผู้บรรยายถ่ายทอด จะคุยก็ คุยกันอย่างสั้น ๆ จะได้ฟังและรับรู้ไปได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้หากฟังแล้วบางส่วนนิตยังเข้าใจไม่ กระฉ่าง ก็ให้ถามได้ การถามถือว่าเป็นหัวใจของการเรียนรู้

การคิดบวก (Positive Thinking) เป็นการคิดที่ไม่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ไม่เกี่ยวกับข้อมูล แต่ เป็นการปลุกจิตของเราให้มีพลัง

การคิดบวกนี้ เราต้องคิดบวกกับ

- ตัวเอง
- ผู้อื่น
- สถานการณ์

การคิดตามข้อมูลหรือข้อเท็จจริง เช่น ตอนเศรษฐกิจดี เราก็คิดบวก พอเศรษฐกิจไม่ดี เราก็ต้องคิดลบ แต่การคิดบวกถึงแม้ในช่วงเศรษฐกิจไม่ดี เรายังคิดบวกได้ เช่น ถึงแม้เศรษฐกิจไม่ดี แต่เรายังดีได้ หรือ เศรษฐกิจที่ไม่ดีนี้ ไม่มีผลกระทบต่อเรา ตัวเราเองยังดี ยังเจริญขึ้นได้

สมมุติเราโดยสารเครื่องบิน แล้วเครื่องบินตก คนที่คิดบวกก็จะคิดว่า "เราจะไม่ตาย" หรือ "เราจะรอด" เป็นการคิดบวกกับสถานการณ์ พอเราคิดบวกว่าเราจะไม่ตายความคิดนี้ก็จะเข้าไปในจิตใต้สำนึกของเร จิตใต้สำนึกซึ่งมีพลังสูงก็จะทำให้ตัวเราเองหลบหลีกสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งหมด และหากเรายังไม่ถึงอายุขัยเราก็จะ รอดชีวิตได้

การคิดบวก ทำให้เกิดความมุ่งมั่น และวิธีการต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาเองโดยอัตโนมัติ

นิตถามว่า การคิดบวก กับ การหลงตัวเอง แตกต่างกันอย่างไร ? การหลงตัวเอง เป็นการคิดถึงตัวเองว่าเหนือกว่าคนอื่น เก่งกว่าคนอื่น คนที่หลงตัวเองมักมีพฤติกรรมที่เย่อหยิ่ง จองหอง ใช้ฉายาฟูมเพื่ออยู่ไม่ ระมัดระวัง ส่วนการคิดบวก เป็นการคิดกับตัวเอง เช่น เราเป็นคนดี เป็นคนเก่ง เราต้องทำได้สำเร็จ โดยไม่ ต้องไปป่าวประกาศให้ใครรู้ โดยจะมีพฤติกรรมของความมุ่งมั่นแสดงออกมา คือ มีนิสัยที่ดี จนคนอื่นอยากเข้ามาช่วยเหลือ ฯลฯ

คนที่คิดบวก ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะไม่คิดลบเลย แต่คนที่คิดบวก คือคนที่คิดบวกเกินครึ่งหนึ่งก็ นับว่าเป็นคนที่คิดบวกแล้ว ไม่ต้องคิดบวก 100% ก็ได้

คำถามต่าง ๆ จากนิสิต

- เรื่องการปลุกจิตคืออะไร ?

การปลุกจิต เป็นการปลุกจิตใต้สำนึกของเราเอง เราจะทำตอนไหนก็ได้ อย่างเวลาเราบอกว่าเราหล่อ/สวย จิตใต้สำนึกก็จะบันทึกเข้าไป พลังของจิตใต้สำนึกก็จะมาเหนี่ยวนำให้เราดูดีขึ้น สุขภาพจิตดีขึ้น

- ถ้าเราเป็นคนคิดบวก แต่คนรอบข้างของเราคิดลบ เราควรทำอย่างไรให้เขาคิดบวก ?

เราต้องเริ่มที่ตัวเราเอง เราเองต้องคิดบวก จนเกิดสิ่งดี ๆ กับตัวเรา ทำจนเป็นตัวอย่างที่ดีให้เขาดูได้ ดร.บุญเกียรติ มีเพื่อนคนหนึ่งซึ่งคิดลบมาก คิดลบทุกกรณีตั้งแต่เด็กจนแก่ หลังจาก ดร.บุญเกียรติ คิดบวก และแสดงให้เขาเห็นว่าคิดบวกแล้วดีอย่างไร เพื่อนคนนี้จึงค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงตัวเองให้คิดบวกมากขึ้น แต่วิธีนี้ต้องอาศัยเวลา

- ขอแนวทางในการสอนเยาวชนให้คิดเชิงบวก ?

พระพุทธเจ้าก็ทรงสอนให้เรา คิดดี พูดดี ทำดี ซึ่งก็คือ คิดบวก พูดบวก ทำบวก เวลาเยาวชน หรือลูกของเราเองพูดสิ่งที่เป็นลบ เราก็ต้องสอนให้เขา คิดดี พูดดี ทำดี สอนอย่างนี้ซ้ำ ๆ ก็จะมีผลทำให้เยาวชนคิดบวกได้มากขึ้น เพราะจิตใต้สำนึกซึ่งไม่มีเหตุ ไม่มีผล ไม่รู้ผิด ไม่รู้ถูก แต่เชื่อฟังจิตสำนึกอย่างไม่มีเงื่อนไข และต้องการการพูดย้ำซ้ำบ่อย ๆ พอจิตสำนึกคิดอะไร จิตใต้สำนึกก็จะรับไปแล้วช่วยเสริมให้เราได้ในสิ่งนั้น

เรื่องจิตใต้สำนึกนี้ ดร.บุญเกียรติ ได้เข้าอบรมกับ อ.อมรา ซึ่งท่านเป็น ดร. ทางด้านจิต สามารถถอยจิตใต้สำนึกได้ สะกดจิต ถอยจิตไปในอดีตชาติได้ การเข้าอบรมทำให้ ดร.บุญเกียรติ เข้าใจถึงเรื่องจิตสำนึก จิตใต้สำนึก และการคิดบวก คิดลบ มีผลต่อจิตใต้สำนึกอย่างไร

- การคิดบวก กับการเชื่อคนง่าย ?

ซึ่งสองเรื่องนี้ต้องแยกออกจากกัน การคิดบวกเราคิดกับตัวเราเอง บอกว่าตัวเราเองโชคดี มีความเจริญ ด้วยความสามารถของตัวเอง แต่การที่เราโดนหลอก เป็นเพราะเราไปมองว่าเขาเป็นคนดี การที่ไปมองคนอื่นดีไปหมด ไม่ใช่การคิดบวก เวลาเรามองคนเราต้องใช้ดุลยพินิจ ใช้สติปัญญา พิจารณา ว่าเขาเป็นคนดีหรือไม่ ไม่ใช่เรามองคนอื่นดีไปหมด แปลว่าเราคิดบวก เวลาเราเห็นใครที่ไม่ดี เรารับรู้ว่าเขาไม่ดีได้ แต่การคิดบวกกับตัวเอง คือคิดว่าเราเองจะไม่โดนคนนั้นหลอกได้ หรือคนนั้นจะไม่มาหลอกเรา ส่วนการคิดบวกกับเขา เราก็คิดว่า เราอยากจะทำให้เขาเป็นคนดี มีเมตตากับเขา

- คนกลัวผี ?

บางคนพยายามพูดว่า “ไม่กลัว ๆ” แต่ก็ยังกลัว แปลว่าเรายังพูด/คิดไม่พอ หากพูด/คิดมากพอถึงจุดๆ หนึ่ง แล้วจะหายกลัว และเรายังต้องใช้สติปัญญาพิจารณาว่ามีแต่จิตวิญญาณ ส่วนคนมีทั้งกายหยาบและจิตวิญญาณ เราก็มีวิญญาณอยู่ในกายหยาบของเรา แล้วทำไมเราต้องกลัวเขา

อ.ปริญญา ต้นสกุล เคยพูดไว้ว่า เวลาเรากลัวผี ก็เท่ากับเราลดตัวเองต่ำกว่าผี ผีจึงมีอำนาจเหนือเรา เราจึงต้องอย่าไปกลัวเขา อย่าไปลดตัวให้กับเขา เราต้องคิดบวกว่า เรามีทั้งกายหยาบและวิญญาณ ส่วนผีมีแค่วิญญาณ เขาจะมาทำอะไรเราได้

Sixth Sense เป็นความรู้ของเราที่เกิดมาจากการสะสมมาตั้งแต่ในอดีตชาติ สะสมมาเป็นเวลาอันยาวนาน ดังนั้นเวลาเราเห็นอะไร เราก็อ่านใจได้ เราก็รับรู้ได้ โดยไม่ต้องมีข้อมูลใด ๆ มาประกอบ เหล่านี้คือ Sixth Sense ของเรา

Intuition (ปัญญาญาณ) คือปัญญาที่เกิดขึ้นมาจากอดีตชาติ

สำหรับนิสิตที่มาศึกษาระดับมหาบัณฑิต Sixth Sense นี้มักจะหายไป เพราะการศึกษาระดับนี้จะส่งเสริมให้คนเชื่อข้อมูล ทำให้อะไรก็ตามที่มีข้อมูลจะเชื่อไปหมด ส่วนอะไรที่ไม่มีข้อมูลก็จะไม่เชื่อ จะเชื่ออะไรต้องพิสูจน์ได้ แต่เรื่องของ Sixth Sense นี้ไม่ต้องใช้ข้อมูล และยังเป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้อีกด้วย

ดร.บุญเกียรติ เน้นว่า การเรียนมหาบัณฑิตไม่ใช่เป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เราอย่าลืมนำ Sense ที่ไม่เกี่ยวกับข้อมูลของเราบ้าง

- คน ๆ หนึ่งเห็นแก่ตัว เอาแต่ได้ เราควรจะยอมรับเขาหรือไม่ ?

ให้เราเรียนรู้ว่าเขาเป็นนิสัยเป็นคนอย่างนี้ แต่ไม่ใช่ยอมรับว่าเขาเป็นคนอย่างนี้ เราต้องคิดบวกกับตัวเอง ว่าเราจะไม่โดนเขาเอาเปรียบ เขาจะเอาเปรียบเราไม่ได้ หรือเขาจะไม่มาเอาเปรียบเรา

เรื่องแบบนี้ถึงเราเรียนรู้ได้ว่าเขาเป็นคนอย่างไร แต่เราต้องอย่าไปคิดถึงสิ่งนี้บ่อย ๆ มิเช่นนั้นจิตของเราจะเริ่มคิดเอาแต่ได้เช่นกัน เพราะจิตใต้สำนึกไม่รู้ว่าการเอาแต่ได้นั้นเป็นสิ่งที่ดี หรือไม่ดี เพราะจิตใต้สำนึกไม่รู้ผิด ไม่รู้ถูก เหมือนกับที่เคยแนะนำไปแล้วว่าอย่าไปดูละครน้ำเน่า เพราะถึงเราจะไม่ชอบตัวร้ายในละครเลย แต่การดูบ่อย ๆ ทำให้จิตใต้สำนึกของเราเริ่มนิสัยเหล่านั้นมาโดยเราเองก็ไม่ได้รู้ตัว เป็นการดูละครน้ำเน่าอย่างขาดสติ บางคนดูจนบ้านแตกสาแหรกขาดไปตามละครน้ำเน่าที่ดู

- การปล่อยวาง เกี่ยวกับความคิดเชิงบวกอย่างไร ?

การปล่อยวางก็คือการปลง เป็นการพิจารณาว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ ก็เป็นเรื่องอนิจจัง ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกไม่เที่ยงแท้ เราจึงควรปล่อยวางไม่นำมาเป็นอารมณ์ มันก็เป็นของมันอย่างนี้เอง เราต้องละอารมณ์โลก โกรธ หลง ให้ได้ และถ้าละได้ภายใน 3 นาที การก่อกรรมก็จะไม่เกิดขึ้นด้วย เราต้องประเมินตัวเองว่าเราจะอารมณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็วขนาดไหน

จิตใต้สำนึก (Sub-conscious)

เวลาเราจะติดต่อกับจิตใต้สำนึก เราต้องคิดบ่อย ๆ พุดบ่อย ๆ จิตใต้สำนึกนี้มีพลังสูงมาก มีทั้งพลังเหนียวนำ มีหุทิพย์ ดาทิพย์ ไม่เคยหลับ และมีความรวดเร็ว

เวลาที่จิตสำนึกของเราไม่ทำงาน เช่น ตอนที่เรามีความ โลก โกรธ หลง กลัว เมา จิตใต้สำนึกจะมาควบคุมเราแทน ตัวอย่างเช่นคนที่สามารถขับรถกลับบ้านได้ตอนที่ตัวเองมีอาการเมา ตัวเองยังไม่รู้เลยว่าขับรถกลับมาได้อย่างไร และสิ่งที่ทำให้เขาขับรถกลับบ้านได้ถึงแม้เขาจะเมา ก็เพราะเขาเองต้องเคยคิดหรือพูดกับตัวเองหรือกับคนอื่นก็ตามว่า “ถึงจะเมาแค่ไหนก็ตาม ก็จะขับรถกลับบ้านถูก” การคิด/พูดเช่นนี้ก็จะบันทึกเข้าไปในจิตใต้สำนึก พอเราเมา สิ่งที Program ไว้ในจิตใต้สำนึกก็จะเริ่มทำงาน ทำให้ขับรถกลับบ้านได้ทั้งๆ ที่ตัวเองเมาจนไม่รู้เรื่องอะไรเลย แต่ส่วนใหญ่คนเหล่านี้จะขับรถกลับมาถึงแค่หน้าบ้าน แล้วนอนหลับอยู่ในรถหน้าบ้านนั่นเอง เพราะพอจิตใต้สำนึกเห็นบ้านก็ถือว่าทำหน้าที่สมบูรณ์แล้ว ครบตาม Program แล้ว ก็จะหยุดทำงาน

ดังนั้นคนไหนที่เคยเมาแล้วขับรถมาจอดหน้าบ้านแล้วกลับไปจนถึงเช้า ครึ่งหน้าต้องคิด/พูดด้วยว่า “ถึงเมาก็ขับรถกลับบ้าน และขึ้นเตียงได้ถูก” ถ้า Program แบบนี้ครบหน้าก็จะเข้าบ้านและขึ้นเตียงหลับได้

การขับรถของคนเราก็ใช้จิตใต้สำนึก ลองสังเกตวันแรก ๆ ที่เราหัดขับรถ เราจะรู้สึกยุ่งวุ่นวายไปหมด ต้องใช้เท้าเหยียบคันเร่ง เหยียบเบรค ต้องใช้มือบังคับพวงมาลัย เปลี่ยนเกียร์ ตอนนั้นเรายังใช้จิตสำนึกในการขับรถอยู่ แต่พอขับไปนาน ๆ สิ่งเหล่านี้ก็บันทึกเข้าไปในจิตใต้สำนึก เราจึงไม่ต้องไปพะวงเรื่องการใช้เท้าหรือใช้มืออีกต่อไป เพราะทุกอย่างได้ Program ไว้หมดแล้ว จึงทำทุกอย่างได้โดยอัตโนมัติ

ตอนฝึกเล่นกีฬา ก็เหมือนกัน เราต้องฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้บันทึกเข้าไปในจิตใต้สำนึก เมื่อบันทึกเข้าไปแล้วเราก็จะเล่นได้แบบอัตโนมัติ โดยมีจิตใต้สำนึกเป็นผู้ควบคุมเช่นกัน

อวัยวะต่าง ๆ ที่ทำงานแบบอัตโนมัติ เช่น หัวใจ การหายใจ ก็มีจิตใต้สำนึกเป็นผู้ควบคุม อย่างเวลา หัวใจจะเต้นก็เต้นเอง จะหยุดเต้นก็หยุดเอง เราไปบังคับหัวใจไม่ได้

จิตใต้สำนึก ยังเป็นเสมือน Hard disk ขนาดใหญ่ บันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ของตัวเราไว้ตั้งแต่ใน ภพชาติแรก อย่างคนที่กลัวความสูง เป็นเพราะชาติภพที่แล้วเขาเคยตกที่สูงลงมาตาย ส่วนคนที่กลัวน้ำ ก็ เคยจมน้ำตาย คนเราที่กลัวอะไรต่าง ๆ ส่วนใหญ่ก็มาจากประสบการณ์ในภพชาติที่แล้วมาทั้งนั้น

และการสั่งสมประสบการณ์มาในทุก ๆ ชาติ จึงทำให้เรามี ปัญญาญาณ (Intuition) บางอย่างพอเรา ได้เห็น เราก็ดูได้ด้วยตัวของเราเองเลยว่าอะไรเป็นอะไร แต่ปัญญาญาณจะเกิดขึ้นได้ เราต้องเชื่อก่อนว่าเรามี ปัญญาญาณ

อย่างเราเห็นคน ๆ หนึ่งเดินถือปืนเข้ามา คนที่เรียนหนังสือจบมาสูง ๆ ที่ถูกสอนให้เชื่อถือข้อมูล ยึด ติดกับข้อมูล เห็นปืนแล้ว แต่ก็คิดว่ายังไม่มีความรู้ข้อมูลใดมาบอกว่าเขาจะเอาปืนมายิงเรา เขาคงไม่ยิงเราหรอก ต้องรอให้เขายิงก่อนจึงจะมีข้อมูลและสรุปได้ว่าเขาเป็นคนร้ายจริง ๆ แต่สำหรับคนที่ใช้ปัญญาญาณ ดูก็รู้ได้ เลยว่าคน ๆ นี้เป็นผู้ร้ายแน่ ๆ ทำให้สามารถหลบหนี จนปลอดภัยในที่สุด ไม่ต้องรอให้เขายิงปืนก่อน หรือไม่ต้องรอไปค้นประวัติเขาก่อน ดังนั้นคนที่เชื่อในปัญญาญาณก็จะมีโอกาสปลอดภัยมากกว่าคนที่เชื่อแต่ข้อมูล

สิ่งที่บันทึกอยู่ในจิตใต้สำนึกนี้ หากเราถอยจิตไป เราจะสามารถพบอะไรหลาย ๆ อย่าง เช่น ผู้หญิง คนหนึ่ง จะรู้สึกไม่ถูกชะตากับแม่เลย ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร อ.อมรา จึงถอยจิตให้ผู้หญิงคนนี้และพบว่า ตอน ที่ผู้หญิงคนนี้ยังอยู่ในครรภ์ของแม่ แม่เคยคิดจะเอาเธอออก แต่แม่มีความคิดเช่นนี้ จิตใต้สำนึกของลูกที่อยู่ใน ครรภ์ก็รับรู้ได้แล้ว อ.อมรา จึงแนะนำให้ผู้หญิงคนนี้ไปอโหสิให้แม่ ผู้หญิงคนนี้ก็รู้ว่าจะอโหสิให้แม่ อย่างไร แม่คิดจะเอาเธอออกจริงหรือเปล่านั้นก็ยังไม่รู้ จะไปถามแม่ตรง ๆ ก็คงไม่เหมาะ ขณะที่คิดอยู่นี้ จิตใต้สำนึกของเธอก็ไปเหนี่ยวนำให้แม่โทรศัพท์เข้ามา แล้วบอกเธอว่า “แม่ขอโทษ เพราะแม่เคยคิดจะเอา ลูกออก” ผู้หญิงคนนี้จึงมีโอกาสาอโหสิให้แม่ แล้วความรู้สึกที่ไม่ถูกชะตากับแม่ก็หมดไป

เวลาเราคิดให้ตัวเองหล่อ/สวย จิตใต้สำนึกก็จะไปปรับปรุงหน้าตาของเราให้หล่อ/สวยมากขึ้น นอกจากนี้ยังจะทำให้เราเปลี่ยนเป็นคนที่มีพลังติดกับหน้าตาของตัวเองมากขึ้นด้วย ถ้าเราต้องการมีสุขภาพที่ แข็งแรง ก็ให้เรากำหนดจิตว่า “เราจะแข็งแรงขึ้น” ให้พูด/คิดบ่อย ๆ ทุกวัน แล้วเราจะแข็งแรงขึ้นจริง ๆ

คำที่เป็นลบต่าง ๆ เช่นคำว่า “เหนื่อย” เมื่อ 20 ปีที่แล้วคนไทยชอบพูดคำว่าเหนื่อยมาก พูดแต่ว่าอย่า ทำโน่นอย่าทำนี่เดียวเหนื่อย ทำอันนี้เหนื่อยแน่ ยิ่งพูดก็ยิ่งเหนื่อย ปัจจุบันนี้หากใครยังพูดอยู่ก็กรุณาเปลี่ยน วิธีพูดเสีย มิเช่นนั้นจิตใต้สำนึกจะรับเข้าไป แล้วก็ไปจุดให้เราเหนื่อย

ดร.บุญเกียรติ จึงมีคำว่า 6 ไม่ คือ ไม่กลัว ไม่เหนื่อย ไม่ท้อ ไม่มีปัญหา ไม่ยาก ไม่เครียด เพราะคน ส่วนใหญ่ชอบพูดคำที่เป็นลบเหล่านี้

- กรณีที่ประชุมพนักงาน แล้วให้ความคิดกับเขาว่า ช่วงนี้ต้องระมัดระวัง ให้เราเตรียมตัวสำหรับปีหน้าไว้ ให้ดี เพราะภาวะเศรษฐกิจจะมีปัญหา คำพูดเหล่านี้เป็นเชิงบวกหรือลบ ?

ดร.บุญเกียรติ แนะนำว่า พูดเช่นนี้ยังเป็นเชิงลบอยู่ แต่ถ้าจะพูดในเชิงบวก ต้องพูดว่า ถึงแนวโน้ม เศรษฐกิจในปีหน้าจะแย่ลง แต่เราจะดีขึ้น แล้วค่อยไปพูดถึงว่าเราจะเตรียมตัวอย่างไรให้เราดีขึ้น ไม่แย่ไป ตามภาวะเศรษฐกิจ อย่างประโยคที่ใช้คำว่า ระมัดระวัง ก็ไม่ได้บอกว่าให้ระมัดระวังอย่างไร ซึ่งไม่มีประโยชน์

อย่างตอนที่เครื่องบินชนตึก World Trade สิ่งแรกที่เกิดขึ้นในอเมริกา คือ การลดจำนวนพนักงานของ สายการบินทันที เพราะเขาคิดลบ พอตึกถล่มก็ไปโยงทันทีว่า คนจะต้องกลัวและขึ้นเครื่องบินน้อยลง การลด พนักงาน ลดเที่ยวบิน แนนอนยอดชายก็ต้องตกลงไปด้วย แต่ถ้าเป็น ดร.บุญเกียรติ จะพิจารณาว่าจะทำ อย่างไรให้คนกลับมาใช้เครื่องบินให้เร็วที่สุด

คนไทยเราเองก็คิดลบ คงเคยได้ยินคนไทยบางคนซื้อชมประเทศอื่น เช่น ลาวดีเหลือเกินไม่มีขโมยเลย มีแต่ธรรมชาติดีเหลือเกิน คนเหล่านี้พูดในเชิงบวกชมประเทศลาวก็จริง แต่ถ้าคิดให้ดีจะเห็นว่า เขาเห็นว่าลาวดีกว่าไทย สะท้อนให้เห็นว่าเขาไม่ชอบประเทศไทย มองประเทศไทยในแง่ลบ จึงไปชมประเทศลาวแทน ซึ่งตอนนี้คนไทยก็เป็นอย่างนี้กันมาก จะเห็นคนไทยชื่นชม อเมริกา ญี่ปุ่น จีน เวียดนาม ฯลฯ จริง ๆ แล้วประเทศไทยก็มีอะไรที่ดีกว่าประเทศอื่น ๆ อีกมาก แต่กลับไม่พูด จิตของคนเหล่านี้เป็นลบโดยที่ตัวเขาเองก็ไม่รู้ตัว

มีผู้บริหารคนหนึ่งมาบอกว่า เขาอยากให้ขึ้นเงินเดือนให้กับลูกน้องของเขาเยอะ ๆ เพราะลูกน้องทำงานอย่างทุ่มเท เขาควรจะทำอย่างไร ?

บริษัทนี้เป็นบริษัทที่ใหญ่ มีพนักงานเป็นพัน ๆ คน ส่วนหน่วยงานของผู้บริหารคนนี้มีคนประมาณ 20 คน ดร.บุญเกียรติ จึงคุยกับเขาว่า ที่เขาเห็นลูกน้องของเขาทำงานอย่างทุ่มเท แล้วลูกน้องของคนอื่นไม่ทุ่มเทหรืออย่างไร แล้วถ้ามีคนมาขอขึ้นเงินเดือนเยอะ ๆ หลาย ๆ หน่วยงานแล้วบริษัทจะนำเงินที่ไหนมาขึ้นให้เขา ซึ่งเขาก็เข้าใจ ดร.บุญเกียรติ ได้ถามเขาต่อว่า แล้วทำไมเขาจึงอยากขึ้นเงินเดือนให้ลูกน้องเยอะ ๆ เขาก็ตอบว่า เพื่อให้อยู่กับเรานาน ๆ สะท้อนให้เห็นว่าเขาคิดลบกลัวลูกน้องลาออก แล้วเขาจะทำงานไม่ได้ เขาจะต้องแะย จริง ๆ ผู้บริหารท่านนี้ควรจะคิดว่า จะทำอย่างไรที่จะทำให้เราไม่กลัวลูกน้องลาออก ซึ่งก็มีหลายวิธี และเราต้องคิดบวกกับตัวเองว่า ถึงลูกน้องจะลาออกไป เราเองก็ทำงานได้ ทำให้ธุรกิจเจริญได้

บริษัท ไอ.ซี.ซี. ฯ เป็นบริษัทที่มีสินค้าที่เป็น License brand อยู่มาก คือเรานำ Brand เขามาขาย โดยจ่ายค่าลิขสิทธิ์เป็นเปอร์เซ็นต์ให้เขาตามสินค้าที่เราขายได้ วันหนึ่งก็มีความคิดที่ว่า หากเราทำจนดีมาก จนยอดขายเติบโตสูงมาก ๆ แล้วเขามาขอกลับไปทำเอง เราจะทำอย่างไร ? สำหรับปัญหานี้ ดร.บุญยสิทธิ์ พี่ชายของ ดร.บุญเกียรติ ตอบว่า "เราก็กทำให้ดีจนเจ้าของ Brand รู้สึกว่าหากเขาทำเอง ก็ทำดีสู้เราทำไม่ได้" ซึ่งเป็นคำตอบที่เป็นบวกมาก

สินค้าบางตัวของเรา พอเรามี Idea ทำสินค้าใหม่ออกไปจำหน่าย ก็มีคนมาลอกเลียนแบบเรา เราควรจะมีความคิดเช่นใดจึงจะเป็นความคิดบวก ? เราก็ก็นึกว่า เราต้องหนีให้ทัน คือเรามีหน้าที่ทำของใหม่ ๆ ให้ล้ำหน้า ให้รวดเร็ว จนเขาไล่ตามไม่ทัน จะลอกเลียนแบบอย่างไรก็ทำไม่ทัน เรามีความสามารถที่จะทำอะไรที่แตกต่างได้ตลอดเวลา ยิ่งคิดเราก็กยิ่งเก่ง นอกจากนี้ความคิดก็ยังไม่มิต้นทุนอีกด้วย แต่สำหรับคนคิดลบก็จะคิดแต่ว่า น่าเจ็บใจเหลือเกิน ทำไมต้องมาลอกเลียนแบบเรา คิดเองไม่เป็นหรือ ซึ่งเป็นการคิดลบกับตัวเอง และคิดลบกับผู้อื่น

คนจีนจะมีคำพูดที่ว่า "เวลาวิกฤติก็ยังมีคนรวยได้ เวลาเศรษฐกิจดี ๆ ก็ยังมีคนเจ๊งได้" คำพูดประโยคนี้นี้เป็นการคิดบวก หมายความว่าถึงเศรษฐกิจจะไม่ดี แต่ถ้าเราคิดอย่างฉลาด ๆ เราก็รวยได้เหมือนกัน

- การพูดให้กำลังใจโดยไม่พูดคำว่าเบื่อออกมา เป็นการคิดบวกหรือไม่ ?

ดร.บุญเกียรติ แนะนำว่าเป็นการคิดบวก การที่บอกว่าไม่เบื่อก็เป็นการปลุกใจตัวเอง พอเราบอกว่าไม่เบื่อ เราก็จะไม่เบื่อ แล้วเราก็จะหาอะไรทำได้เยอะแยะ บางคนพออายุมาก เวลาเกษียณก็ไม่ว่าจะทำอะไร คิดแต่ว่าต้องนำเบื่อบอก เหล่านี้เป็นความคิดลบ แต่หากจะคิดบวก ต้องคิดว่า เกษียณแล้วก็มีเรื่องทำตั้งเยอะ ไม่เห็นจะนำเบื่อบอกตรงไหน

- เวลาเจอปัญหาแล้วคิดไม่ออกว่าจะแก้ไขได้อย่างไร ?

เราต้องบอกว่า เต็มใจเราจะคิดออก วิธีที่ ดร.บุญเกียรติ ใช้คือ นำสิ่งที่คิดไม่ออกมากลางนอน ส่วนสองที่คิดออกแล้วอย่านำมาคิด เพราะจะนอนไม่หลับ จะคิดโยงโยงไปกันใหญ่ ส่วนเรื่องที่ไม่ออกเมื่อนำมาคิดก่อนนอนจนนอนหลับไป พอตื่นนอนคำตอบก็จะออกมา เป็นคำตอบง่าย ๆ ที่จิตใต้สำนึกช่วยเราคิดตอนที่เราหลับ

กรณีศึกษา

- ครั้งหนึ่ง เพื่อนของภรรยา ดร.บุญเกียรติ ชวนนำคำถามต่าง ๆ มาปรึกษา ดร.บุญเกียรติ อยู่เสมอ ได้ถามเรื่องหนึ่งซึ่งท่านไม่เกี่ยวข้องของเรื่องนี้เลย พอใกล้วันที่เขาจะมาขอคำตอบ ดร.บุญเกียรติ ก็เข้านอนตอนสามทุ่ม แล้วก็คิดเรื่องนี้ พอสี่ทุ่มก็ได้คำตอบ จึงได้โทรศัพท์ไปบอกเขา คำตอบที่ได้นี้ก็ไดมาจากกรณีที่จิตใต้สำนึกช่วยคิด

- เมื่อก่อน ดร.บุญเกียรติ สวมแว่นสายตาดาลอด วันหนึ่งท่านก็ถอดแว่นสายตา แล้วบอกตัวเองว่า "มองเห็นชัดขึ้น ๆ" จน 10 ปีมานี้ท่านไม่ได้สวมแว่นสายตาอีกแล้ว

เหตุที่ไม่ต้องสวมแว่นสายตาอีกเพราะ เวลาเรามองใกล้ ใกล้ เราจะต้องขยับกล้ามเนื้อเพื่อบังคับเลนส์ตาของเรา แต่คนที่สวมแว่นสายตาก็ไม่ต้องขยับกล้ามเนื้อเลนส์ตาอีกแล้ว เพราะมีแว่นมาช่วย ยิ่งสวมนาน กล้ามเนื้อตาก็อ่อนแอ แต่เมื่อ ดร.บุญเกียรติ บอกว่า สายตาจะดีขึ้น ๆ จิตใต้สำนึกก็จะมาควบคุมกล้ามเนื้อตาให้เคลื่อนไหว ทำให้เห็นชัดขึ้น ผึกทำบ่อย ๆ กล้ามเนื้อตาก็จะกลับมาเคลื่อนไหวได้ปกติ

เรื่องนี้ ดร.บุญเกียรติ นำไปเป็นตัวอย่างในการบรรยายในที่ต่าง ๆ ซึ่งก็มีคนนำไปปฏิบัติตาม แล้วก็ประสบความสำเร็จเช่นกัน อย่างครั้งหนึ่งมีคนมาคุยกับ ดร.บุญเกียรติ ว่าภรรยาของเขาไปฟัง ดร.บุญเกียรติ บรรยาย แล้วแนะนำให้เขาซึ่งสวมแว่นสายตา ให้ทำตามที่ ดร.บุญเกียรติ แนะนำ จนวันที่เขามาพบกับ ดร.บุญเกียรติ นี้เขาไม่ต้องสวมแว่นตาแล้ว

- อีกเรื่องหนึ่งฟังดูก็เป็นเรื่องบวก แต่จริง ๆ แล้วเป็นลบ คือมีกลุ่มของ Department store อยู่ 3 กลุ่ม ผู้บริหารท่านหนึ่ง บอกว่ากลุ่มนี้ร่วมมือกับเขาดีเหลือเกิน จึงสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ กับเขาได้ตลอด ส่วนอีกสองกลุ่มจะทำอะไรก็ติดปัญหา

ดร.บุญเกียรติ บอกว่าเขาคิดลบแล้ว เพราะเท่ากับเขามีอุปสรรคกับอีก 2 กลุ่ม ผู้บริหารคนนี้เป็นคนคิดลบ และไม่มุ่งมั่น เพราะถ้าเขามุ่งมั่นและไม่คิดลบเขาจะต้องหาวิธีที่จะทำให้อุปสรรคต่าง ๆ เมาบางลงไปได้

- ผู้บริหารคนหนึ่งโทรมาหา ดร.บุญเกียรติ ปรึกษาว่ามีพนักงานขายโกงสินค้าของบริษัทไปหนึ่งแสน พอเรารู้เขาก็หนีไป พอตีพนักงานขายที่หนีไปนี้ไปทำ Passport กองตรวจคนเข้าเมืองจึงจับไว้ได้ แม่ของพนักงานขายคนนี้ก็วิ่งเข้ามาเจรจาขอคืนเงินครึ่งหนึ่งให้กับบริษัท ดร.บุญเกียรติ ไม่ตกลงตามนั้น ต้องนำเงินมาชดใช้เต็มจำนวน เพราะ

- ไม่อยากให้เป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี

- การที่แม่ของเขามาต่อรองในทันทีว่าครึ่งหนึ่งได้ไหม แปลว่าจริง ๆ แล้วเต็มจำนวนก็จ่ายได้ สิ่งนี้เป็นพฤติกรรมของมนุษย์โดยทั่วไปที่จะต้องต่อรองก่อน

และสำหรับกรณีนี้ อีกไม่กี่วันก็เก็บเงินคืนได้ทั้งหมด

- พนักงานขายคนหนึ่ง เป็นพนักงานใหม่ เจอลูกค้าที่เป็นพวก 18 มงกุฏ ทำเป็นทดลองสินค้าให้พนักงานหยิบโน้นหยิบนี้ พอไปหยิบของกลับมาสินค้าก็หายไปแล้ว หายไปหมื่นกว่าบาท กรณีนี้ก็ตีพิสูจนแล้วว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพนักงาน และพนักงานก็ไม่ได้ขโมงสินค้าเอง ก็มีคำถามมาว่ากรณีอย่างนี้จะให้พนักงานชดใช้เท่าไร ?

กรณีนี้ ดร.บุญเกียรติ ให้พนักงานชดใช้ 10% เพื่อแสดงว่าเราเชื่อว่าเขาไม่ได้ทำผิด เพียงเป็นแค่เครื่องเตือนใจว่าเขาต้องดูแลทรัพย์สินของบริษัท จึงให้เขาจ่ายน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ยังคงจ่าย

- บริษัทรถเช่า มีคนมาจัดฉากบอกว่าจะเช่ารถยนต์ไปให้เซลล์ขับ มีการจัดฉากสำนักงานให้เราไปเยี่ยมชม จึงให้เขาเช่ารถยนต์ไป 10 คัน พอเขาไปแล้วค่าเช่าก็ไม่จ่าย รถยนต์ก็ไม่คืน เรามารู้ทีหลังว่าเขาทำอย่างนี้กับหลาย ๆ บริษัทมาแล้ว ไปแจ้งตำรวจ ตำรวจก็เฉย ไม่ทำอะไรเสียที แกรมยังมาบอกเราว่า ถ้าจะเอารถคืนต้องจ่ายให้เขาค้นละ 1 แสนบาท

ดร.บุญเกียรติ ยอมให้จ่ายเงินตามนั้น ตอนนั้นจึงได้รถยนต์กลับมา 6 คัน เพราะมีเขนนั่นอาจจะไม่ได้คืนสักคันเลย

- บริษัทหนึ่ง ปีนี้เขาตั้งเป้าหมายต่ำกว่าปีที่แล้ว โดยให้เหตุผลว่า ตอนแรกก็จะตั้งเป้าหมายสูงกว่าปีที่แล้ว แต่คุยไปคุยมาตกลงกับลูกค้าไม่ได้ พอเจรจาไม่ได้ผล จึงต้องลดเป้าหมายจนต่ำกว่าปีที่แล้ว

ดร.บุญเกียรติ แนะนำว่าแบบนี้เป็นการคิดลบ โดยหลักแล้วทุกบริษัทจะต้องตั้งเป้าหมายให้สูงกว่าปีที่ผ่านมา เพราะบริษัทจะอยู่ได้ พนักงานจะอยู่ได้ ต้องมียอดขายที่โตขึ้น พนักงานก็ต้องการเงินเดือนเพิ่มขึ้นทุกปี ถ้ายอดขายของบริษัทตกลง แต่พนักงานจะเอาเงินเดือนขึ้น บริษัทจะอยู่ได้หรือ สิ่งนี้เป็นเรื่องมาตรฐานบริษัทจึงต้องมียอดขายเพิ่มขึ้น และกำไรเพิ่มขึ้นทุกปี กรณีนี้แสดงถึงความไม่มุ่งมั่นในการทำธุรกิจ และล้มหลักคิดที่ ดร.บุญเกียรติ แนะนำ คือบริษัทต้องเจริญเติบโตทุกปี

ถ้าเขาคิดบวก เขาจะต้องคิดว่าเจรจาครั้งแรกไม่ได้ผล ก็ต้องเจรจาใหม่จนได้ผล เราเป็นคนที่จะเจรจาเก่งสุดท้ายก็จะเจรจาได้สำเร็จ เขาต้องยอมตกลงกับเรา นอกจากนี้ก็ควรจะมีการเผื่อไว้ด้วย โดยถึงแม้จะเจรจาได้ เราก็ก็นำ Order อื่นรอไว้ด้วย สุดท้ายบริษัทก็จะเติบโตขึ้นอย่างแน่นอน

การคิดบวก ไม่จำเป็นต้องเอาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงมาอ้างอิง คนที่คิดบวก ประสบความสำเร็จมามากต่อมากแล้ว

- Discount Store แห่งหนึ่งมาดิงบัญชีเรา คือเขาชำระเงินไม่ตรงเวลา ชำระเกินกว่าที่ตกลงกันไว้ แต่หาก ดร.บุญเกียรติ เขียนจดหมายไปบอกเจ้านายฝรั่งของเขา เขาจึงจะยอมชำระตรงเวลา

กรณีนี้ แค่ ดร.บุญเกียรติ คิดว่าจะเขียนจดหมายไปบอกเขาอย่างไร แค่คิดฝรั่งก็เขียนจดหมายมาขอโทษที่จ่ายบัญชีไม่ตรง เป็นความผิดพลาดของทางเขาเอง ต่อไปจะจ่ายบัญชีให้เราตรงเวลา ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะพลังของจิตใต้สำนึกนั่นเอง

กรณีนี้ ถึงเขาจะเป็นบริษัทที่ใหญ่กว่าเรามาก แต่เราต้องอย่ากลัว อย่าคิดแต่ว่าบริษัทเขาใหญ่เขาคงไม่ฟังเรา อย่างไม่ยอมเรา เราต้องคิดว่าเราเป็น แจ็คผู้ขายยักซ์ เราต้องทำได้ เราต้องเจรจาได้ โดยอาศัยความชอบธรรมเป็นที่ตั้ง

คนเดี๋ยวนี้อาจจะไม่เข้าใจคำว่า "เจรจาต่อรอง" รู้จักแต่เจรจาแต่ไม่ได้ต่อรอง อย่างเราอยากได้อะไร เราก็บอกเขาไป เขาก็บอกว่าไม่ได้ เราก็บอกว่าเจรจาเรียบร้อยแล้วไม่ได้ จึงเป็นเพียงการส่งข้อมูลกันไปมาเท่านั้น สำหรับการเจรจาต่อรองต้องมีความคิด มีหลักคิด มีกลยุทธ์อีกหลายอย่าง แต่ต้องทำโดยที่ไม่ไปเอาเปรียบใคร ทำเพื่อสิ่งที่เราพึงได้ ควรได้เท่านั้น